

Johann Christian Petersen

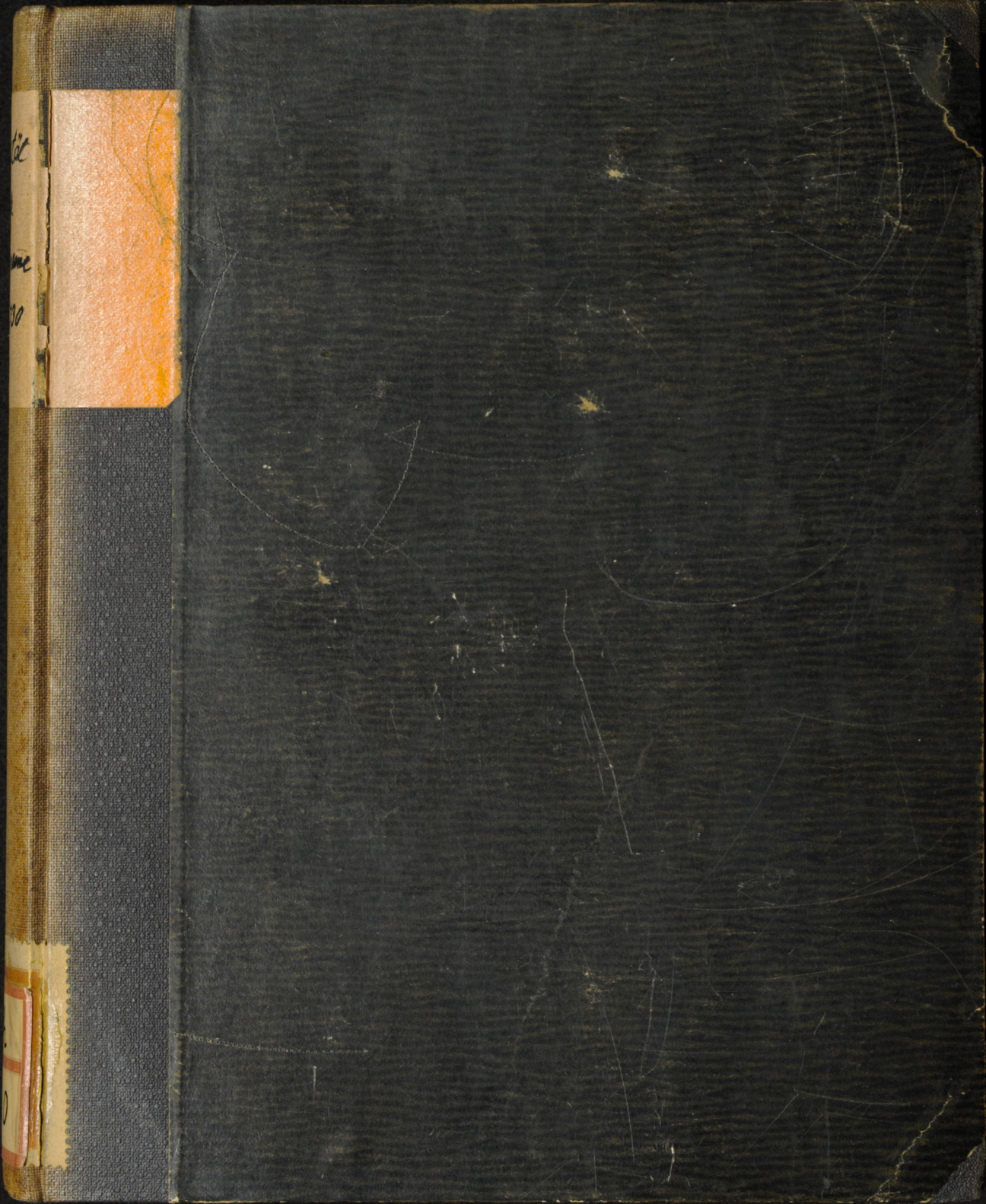
**Rectoris Acadamiæ Rostochiensis, Johannis Christiani Petersen, Utr. Jur. Doct.
& Cod. Prof. Publ. Ord. Programma Qvadragesimale De Christo Patiente, Citra
Compassionem Mariæ Matris, Unico Salvatore Nostro, Qvo Cives Academicos O.
O. Honoratissimos ... pro officii ratione, sedulo humaniterqve hortatur**

Rostochii: Typis Jo. Jacob. Adleri, [1729?]

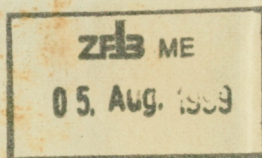
<https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1837983992>

Druck Freier Zugang

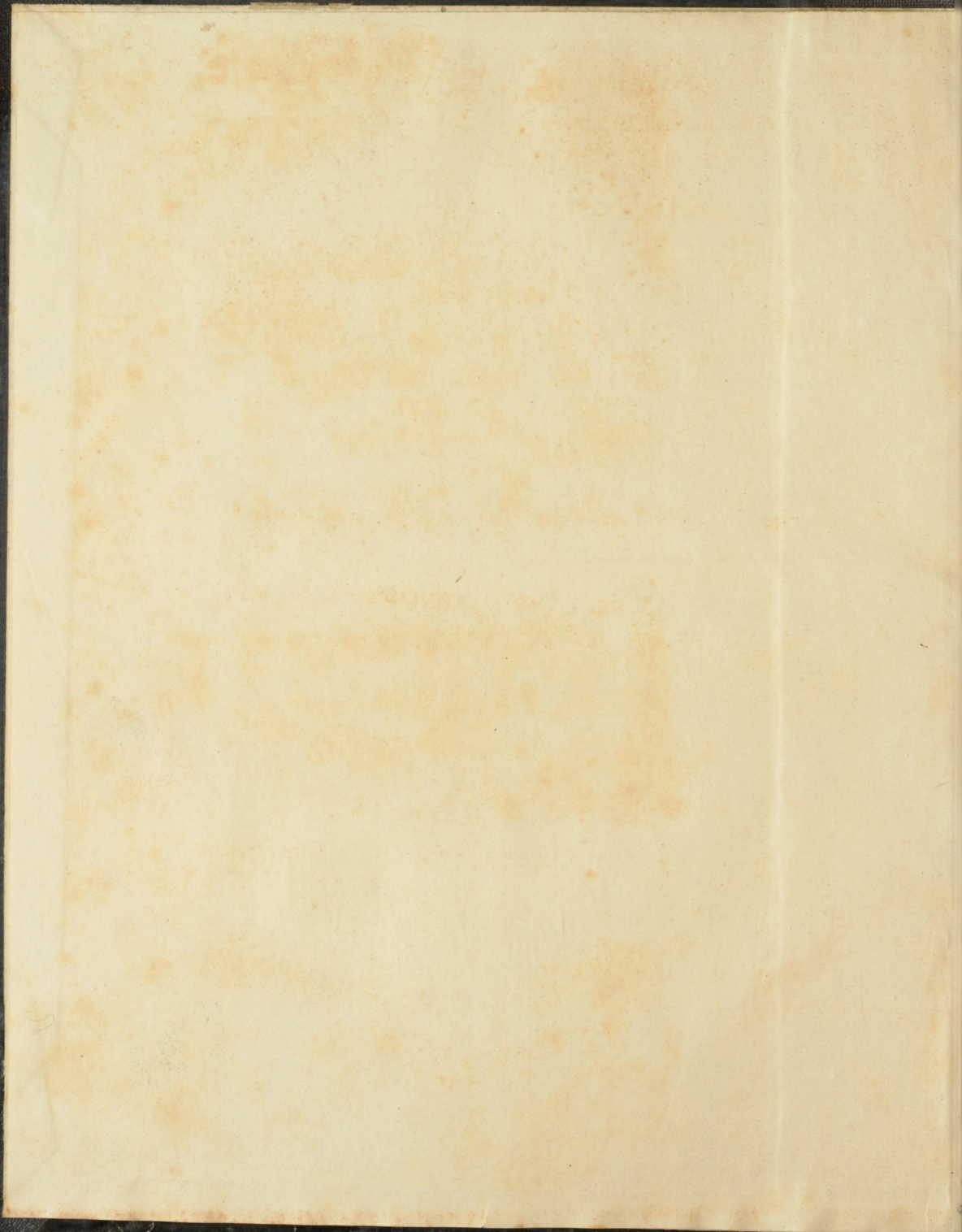

1897:2

● entsäuert

Math. h.
2960

17.
47
RECTORIS
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS,
JOHANNIS CHRISTIANI
Petersen,
Utr. Jur. Doct. & Cod. Prof. Publ. Ord.
PROGRAMMA QUADRAGESIMALE
DE
CHRISTO PATIENTE,
CITRA COMPASSIONEM Mariæ MATRIS,
UNICO
SALVATORE NOSTRO,

Qvo
CIVES ACADEMICOS O.O. HONORATISSIMOS,
Ut

Salvatori nostro

pro suis, quas nostrum loco sustinuit, passionibus
gratias debitas agant,

in Eum unice spem fiduciamque suam ponant,

Nec

meritis Ipsius suarumque passionum
indignos vivendo se gerant,

pro officii ratione,

sedulo humaniterque hortatur.

R O S T O C H I I,

Typis JO. JACOB. ADLERI, SEREN. PRINC. & ACAD. Typogr.

* * *
* * *

Illud jam nunc ingredimur tempus, CIVES ACADEMICI O. O. HONORATISSIMI! quo passionum, quas nostrum loco sustinuit dulcissimus Salvator, acerbissimarum memoriam pie recolit Ecclesia Christiana, earundemque historiam, ut, quantum boni nobis illae pepererint, debita cum cordis gratitudinis, agnoscamus, in cœtibus sacris publice proponi ac prædicari facit. Quapropter nec nos in iis meditando segniores erimus, quin hodiernæ, ut antiquitatis instituto laudabili morem geramus, scriptionis materiam ex iis desumpturi sumus. At est Historia passionis Christi inexhaustus veluti fons, tanta scatens variarum differendi multitudo atque varietas, ut discernere difficile videatur, quænam præ ceteris eligenda sit, ad eam commentationi nostræ objecti loco subternendam, cum plurima tractare, cui adstricti sumus, chartæ angustia non permittat. Depromemus igitur ex iis aliquid, quod inter præcipua in eâ habendum, Christum videlicet patientem ut unicam passionem suâ, citra Mariæ, Matris suæ, compassionem, Salvatorem nostrum, considerari. Christum passionem suam nobis salutem meruisse, jam dudum à Socinianis negatum fuit, satisfactionem ejus penitus inficiatis, passionis verò & mortem præparationem duntaxat fuisse ad Sacerdotium, in cœlo demum obeundum, ibique peragendum; sacrificium; neutiquam autem ipsum in cruce se victimam obtulisse pro peccatis nostris expiatoriam, contendentes. Quoad nos autem obedientiam Christi, ut activam, sic & passivam, respectum non alium habere, dicunt, quam quod eâ nobis exemplum reliquerit imitandum. Idem ferè cum illis cornu Fanatici recentiores instant, saltem quoad negationem satisfactionis Christi passionem suam pro peccatis nostris præstitam, atque redemptionis nostræ à pœnis peccatorum, meritique gratiæ & salutis æternæ. Quemadmodum & similiter cum illis contendunt, è passionibus Christi capiendum nobis esse, quod imitemur, exemplum. Quod posterius etiam si certissimum sit, ex claritate Loci I. *Petr. II. 21.* haud tamen primarius illud, multo minus unicus est passionum Christi finis. Quem enim in finem in mundum ille venit, in eum quoque passus est; ille autem indicatur *Gal. IV. 4. 5.* & hic aperitissime, *Es LHI. 4. 5. 6. Eph. V. 2, 1. Tim. II. 6. Ebr. II. 17. 18. 1. Pet. I. 18. 19. II. 24.* aliisque locis quam-

quamplurimis. Sed in istis nos controversiis diffundere, in presenti nec libet, nec licet. Disquirere potius animo sedet: Anne Christus unicus passione suâ sit Redemptor noster & propitiatio pro peccatis nostris, causaque salutis nostræ meritoria? num verò etiam Virgo DEI-para Maria suo modo cooperata sit ad salutem hominum, ita ut compassione suâ nobis promeruerit quidquam? Pontificii quippe, quæ Christo unice debetur, redemptionis humani generis gloriam inter Filium Matremque veluti dispertiuntur, & in negotio salutis nostræ Mariam in consortium vocant, tam Christi passioni quidem, juxta tamen etiam compassioni Matris adscribentes. Et hinc est, quod eum non solum propitiatorem ac reconciliatorem invocent, sed & Mariam Virginem ut adjutricem & auxiliatricem compellent, atque Matrem æque ac Filium omnis divinæ benedictionis fontem venerentur ac causam meritoriam. Quæ detestanda est Ecclesiæ Romanæ superstitio, ne dicam idololatria, cujus eorum pleni sunt Libri Liturgici, quos Breviaria vocant, pleni Precatorii Libelli, plena praxis quotidiana, adeò ut de hac abominanda superstitionis specie conquerentes inveniantur, eidem ceteròquin addicti, Viri acutius cernentes ac moderatiores. Ut ne verò Papistis, contra veritatem aliquid, quod probatu difficile sit, asserere videamur, ex magna exemplorum, quæ aliàs in promptu sunt, copiâ unum alterumque depromptum allegabimus, quò partim manifestum Nostris fiat, quàm vario idololatræ cultu conspurcata religio Papæ sit, ut ab ea tantò vehementiùs sibi cavere discant, partim Pontificii ipsi, his in ruborem dati, tandem aliquando pudefiant, & impietates istas dediscant. Haud tamen animo sedet, cujuscunque generis, queis Mariam adorare sueverunt, precatiuncularum formulas allegare, sed, temporis habitâ ratione, earum duntaxat nonnullas, quæ nunc, dum passio Christi nobis ob oculos ponitur, ad eam fundere solent. Ut quippe Christi, pro nobis apud Patrem Intercessoris, intercessio in passionibus illius ac universo merito fundatur, *1. Joh. II. 1. 2.* unde virtutem habet, quod meritoria sit; sic & illi Mariolatæ non solum Virginem DEiparam pro nobis DEum Filiumque suum interpellare, docent, verum etiam, ut merendi virtutem illius intercessionis concilient, compassionem ejus, cum Filius patetur, allegant, quarum intuitu illam exauditum iri, vanè sibi persuadent, parumque abest, quod non æqualem fere virtutem hisce tribuant ac isti. Equidem Mariam Christo, Matrem Filio patienti compassam fuisse, nulli negamus; sic namque pius ille Senex Simeon, *Luc. II. 35.* illi prædixerat, nec matris indolem & *σφοδρῶς* exuerat ipsa;

verum meritorias ejusdem compassionem fuisse, uti sunt Christi passionem, hoc est, quod pernegamus. Hic namque Redemptor nobis à DEO datus est; non illa Redemtrix. Ille passionem ex decreto divino sustinuit; hujus compassio à naturali affectu oriebatur, & in Filium Θεάνθρωπον pietate. Christi, qui totius mundi peccata sibi imputata portabat, *Es. LIII. 6. 2. Cor. V. 21. Job. I. 29.* passio penalis erat; Mariæ compassio non-pænalis, quoniam illi peccata nostra non imputata fuere. Quam impudenter nihilominus hinc Pontificii rem agant, vel solus docere potest Libellus, cujus inscriptio est: *Horæ Compassionis Beatissime Virginis*; qui à quo spiritu profectus sit, vel principium ejus indicat, quod ita conceptum legimus: *Sequuntur Horæ de compassione & dolore beatæ Mariæ Virginis, quas Papa Johannes XXII. dicitur edidisse, & omnibus eas legentibus largissimas indulgentias concessisse.* Primam statim precatiunculam, sed sæpius per diem repetendam, offendimus ibi hanc: *Sancta DEI genitrix, dulcis & decora: Regem morti traditum pro nobis exora.* Ut verò tantò plus virium compassionibus Mariæ vindicent, qualibet occasione eas exaggerare non omittunt, (permagnas & acerbissimas fuisse, naturâ docente, nunquam negabimus ipsi) ut in iis exprimendis, indiscreti Virginis cultores, liberaliores propemodum sint, in Christi passionibus exponendis ferè parciores. Hinc opis indigi & auxilium petituri, Mariæ compassionibus æque ac passionibus Christi niti atque confidere, & ad illam æque, si forte non magis crebriusque, quam ad hunc confugere docentur. Testimonii loco Canticum allegabimus in memoriam compassionum B. Virginis compositum & hoc quadragesimali tempore cantandum præscriptum, in omnibus ferè Libellis eorum Precatoriis inveniendum, quod integrum ita legitur:

*Stabat Mater dolorosa
Juxta crucem lacrymosa,
Dum pendeat Filius;
Cujus animam gementem,
Contristatam & dolentem
Pertransiit gladius.
O quam tristis & afflicta
Fuit illa benedicta
Mater unigeniti.
Quæ moerebat & dolebat,
Et tremebat, cum videbat
Nati pœnas inclyti.*

*Quis est homo, qui non fletet,
Christi matrem si videret
In tanto supplicio?
Quis non posset contristari,
Piam matrem contemplari
Dolentem cum Filio?
Pro peccatis suæ gentis
Vidit Jesum in tormentis,
Et flagellis subditum.
Vidit suum dulcem Natum
Morientem, desolatum,
Dum emisit spiritum.*

Eja

*Eja mater, fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac, ut tecum lugeam.*

*Fac ut ardeat cer meum
In amando Christum DEum,
Ut sibi complaceam.*

*Sancta mater, istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo valide.*

*Tui Nati vulnerati,
Tam dignati pro me pati,
Pœnas mecum divide.*

*Fac me vere tecum flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.*

*Juxta crucem tecum stare,
Te libenter sociare,
In planctu desidero.*

*Virgo virginum praeclara,
Mibi jam non sis amara,
Fac me tecum plangere.*

*Fac ut portem Christi mortem,
Passionis ejus sortem,
Et plagas recolere.*

*Fac me plagis vulnerari,
Cruce hac inebriari,
Ob amorem Filii.*

*Inflammatum & accensus,
Per te, Virgo, sim defensus
In die judicii.*

*Fac me cruce custodiri,
Morte Christi praeuniri,
Confoveri gratia.*

*Quando corpus morietur,
Fac ut animae donetur
Paradisi gloria.*

Exhibuimus hunc hymnum hunc, non ex allegatis *Horis Compassionis*, sed ex *Officio B. Mariae Virginis reformato*, & *Pii V. Pont. Max. jussu edito*, Antverp. 1594. p. 310. *seqv.* Sed quæ hæc reformatio aut emendatio, quæ quod Christus passione sua nobis promeritus est, Mariæ compassionibus tribuit? quæ, quod Spiritus S. in cordibus hominum operatur, imbelli sœminæ vindicat? quæ, quod unius solius gratuita gratiæ divinæ donum, mœræ hominis benignitati acceptum refert? quæ, quod soli DEO competit, is namque fons est amoris, 1. *Joh. IV. 8. 16.* nomen creaturæ imponit? quæque hujus farinæ in eodem continentur plura. O abominandam animo Christiano superstitionem! quæ, quæ DEI sunt, DEO non dat, sed mulieri, cujus ceteroquin, quas ei verè competere novimus, Prærogativis atque laudibus nulli ulli detrahimus, adscribere audet. Neque satis hoc impiæ pietatis Adversarii ducunt, eò audaciæ, reclamante licet universa Scripturâ S. progressi, qui ceu Redemtricem respicere, ceu Adjutricem & Auxiliatricem Mariam invocare homines jubent. Quodque compassionibus ejus his omnibus fundamentum substernant, condocere possunt hæc similesque precandi formulæ:

*Per Mariæ lacrymas, Pater pietatis,
Nobis veram gloriam confer cum beatis,
Pater pietatis!*

Item: *DEus, cujus Filius despectus in cruce, pallidus in morte, miseriam suæ passionis, cor maternum vulneravit, ut & ipsa tota pateretur cum Filio;*

A 3

Præsta

Præsta, quesumus, ut & dolori tuo nimio condolentes, & dilecta matris tuæ S. Mariæ passioni perfecte compatientes, in hora mortis nostræ, ipsa pro nobis apud te intercedente, miseriam animæ effugere, & cruciatus inferorum evadere mereamur, per eundem Dominum &c. Quâ, ex Hor. Comp. adductâ, multum deterior, & idololatrica prorsus formula reperitur in cit. Off. B. M. Virg. p. 305. sqv. quam animum DEO suoque Salvatori verè deditum in stuporem dare oportet, quando sic DEO, quod suum est, suffurantur invito, & qui Salvatori nostro, unico salutis nostræ fonti ac causæ meritoria debentur, titulis Mariam exornant. Hoc etenim eandem compellant modo: Obsecro te, Domina sancta Maria, mater DEI, pietate plenissima, summi Regis filia, mater gloriosissima, mater orphanorum, consolatio desolatorum, via errantium, salus omnium in te sperantium, virgo ante partum, virgo in partu, & virgo post partum, fons misericordiæ, fons (horresco referens) salutis & gratiæ, fons consolationis & indulgentiæ, fons pietatis & lætitiæ, fons vitæ & veniæ: Per illam sanctam ineffabilem lætitiâ, qua exultavit spiritus tuus in illa hora, in qua tibi per Gabrielem Archangelum annunciatus & conceptus Filius DEI fuit, - & per illam sanctam & maximam compassionem, & acerbissimum cordis dolorem, quem habuisti, quando Filium tuum Dominum nostrum JESUM Christum ante crucem nudatum, & in ipsa levatum, pendentem, crucifixum, vulneratum, sitientem, amarissimum potum, sel & acetum, ori ejus apponi vidisti, Eli clamantem audisti, & morientem vidisti: & per quinque vulnera ejusdem Filii tui: & per contractionem viscerum tuorum, præ nimio dolore vulnerum suorum: & per dolorem, quem habuisti, quando vidisti eum vulnerari: & per fontes sanguinis sui: & per omnem passionem ejus, & dolorem cordis tui: & per fontes lacrymarum tuarum: ut cum omnibus sanctis & electis DEI venias & festines in auxilium, & consilium meum, in omnibus orationibus & petitionibus meis, in omnibus angustiis & necessitatibus meis: & in omnibus illis rebus, in quibus ego sum aliquid factururus, locuturus, aut cogitaturus, omnibus diebus ac noctibus, horis atque momentis vitæ meæ: & mihi famulo tuo; Sed indignitas rei & animi indignatio plura transcribere vetat. Quid enim, quæso te, DEO benefactori nostro, quid Christo Salvatori, quid Spiritui S. Paracleta, hoc modo relinquitur soli? quod tamen illi soli Scriptura vendicat. Itane DEO, quod suum est, impunè aufertur? Siccine Christi merito tam audacter derogare licet? Num ejus infiniti valoris passioni suam frivole denegare sufficientiam in hominum arbitrio positum est? Proh impudentiam infandam! Quæ major enim hac, quæ detestabilior, inquam, mentis aut oris esse potest ingratitude? Quânam graviore injuria afficietur à peccatis peccatorumque poenis nos redimens, & omnia

omnia nobis apud DEUM bona promeritis Salvator? Nonne pudeat homines istos impudentiæ tantæ? Verùm tantus est abominationum harum cumulus, ut, si omnes exhibere vellemus, magna indigeremus chartæ copia. Nec earum minima est, quod compassionis Mariæ, non relate solum ad Christi passiones, sed absolute quoque ac in se considerant, quo tantò magis derogant passionibus Christi, adeo quidem, ut eum, non propter suam propriam passionem, sed compassionem Matris, in auxilium sibi vocare non verecundentur, ita canentes: *Jesu nate de virgine, ex mystico spiramine; qui mortem crucis pateris, confossus plagis asperis. Amore matris anxia, nostra parcas miseriæ, sui que fletus copia nos ducat ad cælestia; similiterque precantes: Interveni pro nobis, Domine Jesu Christe, apud tuam clementiam beatissima virgo Maria, cujus animam in hora passionis tue doloris gladius pertransivit.* Nullum namque respectum, ut oportebat, personarum habentes, matris finitæ compassionem infiniti Filii passionibus aequiparare non dubitant, de quo sequens versiculus testatur: *Consolari mater non potuit, sic tractatum videns, quem genuit. Fere tantum dolorem habuit, quantum ille, qui tot sustinuit.* Ut & illa: *Agnus mitis caput excutens, Eli, Eli, clamat in cruce moriens, plorans mater, cum ipse moritur, ad clamorem ejus verè commoritur.* Clamor Christi matrem angustiat, nullus planetus plangentem satiat; Est utrique summa compassio, nam præcessit summa dilectio. Atque hinc est, quod Mariæ pariter ac Christo redemptionem nostri, & à peccatis emundationem adscribunt, de quo & sequens memoratu dignum monumentum, non possum, quin allegem. Brixini, urbs est Comitatus Tirolensis Episcopali sede clara, in templo majori, referente BERCKENMEYERO in *Antiquar. Curios. Cap. XI. p. 484.* pervetusta quædam pictura conspicitur, representans imaginem Christi crucifixi, cujus ex aperto latere sanguis manans in subjectam pelvim defluat, ut & Virginis Mariæ, pelvi adstantis & expressum è mammis lac sanguini miscentis, qui sanguine lacteque mixtis constans liquor ad foveam igne repletam instar rivuli delatus ab animabus inibi detentis avidè hauriatur, additis versibus:

<i>Dum fluit è Christi benedicto vulnere sanguis,</i>	<i>Fit fons, quem cernit cælestis Spiritus, inde</i>
<i>Et dum virgineum lac pia Virgo premit,</i>	<i>Exultans animo, gaudia mille trahit.</i>
<i>Lac fluit & sanguis, sanguis conjungitur & lac</i>	<i>Fit fons, qui totum à peccato abluit orbem,</i>
<i>Ut sit fons vitæ, fons & origo boni.</i>	<i>Et quo mundatur commaculatus homo.</i>
<i>Fit fons, ex cujus virtutibus atque valore</i>	<i>Fit fons, qui multum cunctos refrigerat illos.</i>
<i>Nobis offensi tollitur ira DEI.</i>	<i>Quos orci purgans flamma sitire facit.</i>

Quæ, rogo te, Lector! species istis inventis ineptior phantasiæ non corruptæ

ruptæ per somnium offerri poterit? cum maximè, quoniam inventor horum proculdubio animas purgatorio inclusas intellectas voluerit. Quasi sanguis Christi solitariè non ea virtute polleret, quâ totum à peccato ablueret orbem, sed admixto sibi Virginis lacte indigeret. Neque tamen hoc satis est nugivendulis istis, quin, ulterius progressi, compassionibus Mariæ, non concurrente licet Christi passione, vim à pœna infernali liberandi tribuant, tali suspirio utentes: *Nos matris compassio, Jesu, Rex insignis, servet à voragine gebennalis ignis.* Quantum & intercessioni Mariæ tribuant, hæ præscriptæ preces jaculatoriæ docere possunt: *Pro nobis exora Crucifixum, Virgo decora! Virgo, tuum Filium in cruce clavatum redde piis precibus miseris placatum!* quæque his similes complures. Et ne quid tandem Mariæ desit, ex quo per compassionem suam Redemtrix & auxiliatrix agnosci possit, etiam in extremis ad eandem confugiunt, precantes:

*Maria, mater gratia,
Mater misericordie,
Tu nos ab hoste protege,
Et horâ mortis suscipe.*

Nec non: Precamur te, piissima DEI genitrix, virgo Maria, per amorem Domini nostri Jesu Christi, & tuam amarissimam ejus compassionem, ut non derelinquas nos miserrimos peccatores, in te confidentes, sine tuo adiutorio; sed adjuva nos, & conforta nos, ut securi veniamus ad portas paradisi, ante conspectum dilectissimi Filii tui, ut ipsum latenter mereamur videre, & cum eo in letitia æterna sine fine gaudere. Item: In omni tribulatione & angustia nostra, nunc & in mortis hora, succurre nobis, piissima Virgo, Mater Maria! Vel si magis emphatica desideraveris, ecce! prædictæ *Hora Compassionis B. Mar. Virg.* ita te preces fundere docebunt: *Sanctissima, piissima, & gloriosissima virgo, Maria, ego indignus & infelix peccator committo tibi (ne DEO scilicet Christoque vel minimum relinquatur) esse, posse, nosse, vivere & valere meum, corpus meum & animam meam, & quando mihi advenerit terminus, quem præterire non possum, DEO vocante, commendo in tuam sanctam ac singularem clementiam, & in illam fidem, quæ nunc est, & erit inter te & dilectum Filium tuum, expirationem meam, locum, diem, & horam expirationis meæ. Et rogo te, per dilectionem unigeniti Filii tui, ut mihi in novissimis meis mitis & blanda adesse digneris. Diabolum & ministros ejus, O Regina coelorum! à me repelle potenter, custodi animam meam in carne positam. - - Et tunc in ipsa expiratione meâ, animam meam tuo sanctissimo patrociniq. tradi, exora, ut mei reatus vindictam, secundum pietatem tuam, & secundum necessitatem meam, tuearis clementissimam. Amen!* Sed pertæsum me tandem est ejusmodi

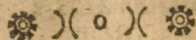
modi abominationum referendarum, etiamſi plurimarum magnus adhuc numerus reſtet, unde Pontificiorum impia pietas & religio prorsus irreligioſa dignoſci queat. Profecto! quam iniqua cuncta hæc ſint, & in Chriſti paſſionem injurioſa, quidam Pontificiis Sacis additi prudentiores agnoverunt ipſi, atque teſtati ſunt. Quisquis fuerit, fuiſſe verò dicitur, nescio quis, Episcopus Tornacenſis, certè Papiſtica Eccleſiæ membrum, Auſtor *Monitorum*, ut Titulus habet, *Salutarium B. Mariæ ad Cultores ſuos indiſcretos*, Mariam ſic eos *Mon. 2.* introducit alloquentem: *Nemo veſtrum conſidat, me cultores meos ex inferno ad pœnitentiam revocare, aut propter aridas aliquas devotiunculas in judicio defendere.* Deinde *Mon. 2.* *Procul à me ſit, ut ego degeneres meos Cultores in judicio defendam. Nec enim putandum eſt, quod ego compatiar aut collachrymer illis, qui à Filio meo damnantur.* Damnantur autem omnes idololatræ, Chriſto ſuam gloriam ſuffurantes, & creaturam colentes, præter Creatorem. Porro *Mon. 10.* *DEus Zelotes eſt, qui gloriam ſuam alteri non dat, nec dari ſinit. Cave, ne quidquam DEO detraxeris, ut me honores, ſicut Collyridiani.* Ne itaque dixeris, me eſſe omnipotentem, ne me vocaveris Salvatricem, aut Corredemtricem. Et quæ alia plura rectè ibi pieque monentur, dummodò non hinc inde reliquiæ tenebrarum futilium errorum veritatis lucem obſcurarent, nec ſemini orthodoxæ doctrinæ matæologia Papiſtica Zizania paſſim adſperſa & permixta deprehenderentur. Nos autem, longe aliter de DEO Chriſtoque noſtro colendo ex infallibili DEI Verbo edoſtos, quod ſpectat, non erit, ut in iſtis Religionis corruptelis reſutandis operam prolixam impendamus. Nullibi Scriptura compaſſionum Mariæ meritoriarum mentionem facit, nullibi nobis eam ut Redemtricem depingit, nullibi nos ad eam ut auxiliatricem ablegat, nullibi ad ejus interceſſionem confugere nos jubet. Soli, ſoli Chriſto, Mariæ Filio, excluſa Matre, hæc omnia Scriptura tribuit; illi vindicat ſoli. Solus ille, nulla pœnitentia adſcita in adjutorium cauſa ſociâ, torcular caleavit, *Eſ. LXIII. 3.* Solus hinc eſt & unus mediator DEI & hominum, *1. Tim. II. 5.* Solus ille noſter eſt Advocatus apud Patrem, uti propitiatio pro peccatis noſtris, ſic & interpellans pro nobis, *1. Job. II. 1. 2.* Solus ille venit, ut quæreret ac ſalvum faceret, quod perierat, *Luc. XIX. 10.* nec eſt in alio quoquam ſalus, nec nomen aliud hominibus ſub cœlo datum, in quo ſalvos oporteat eos fieri, præterquam nomen JEſu Chriſti, *Act. IV. 12.* Quapropter ille non aliorſum amandat, ſed ad ſe vocat laborantes ac oneratos omnes, ut illos reſciat, *Matth. XI. 28.* Nec ille gloriam hancce ſuam alteri dabit, *Eſ. XLII. 8.* Nihil itaque horum Ma-

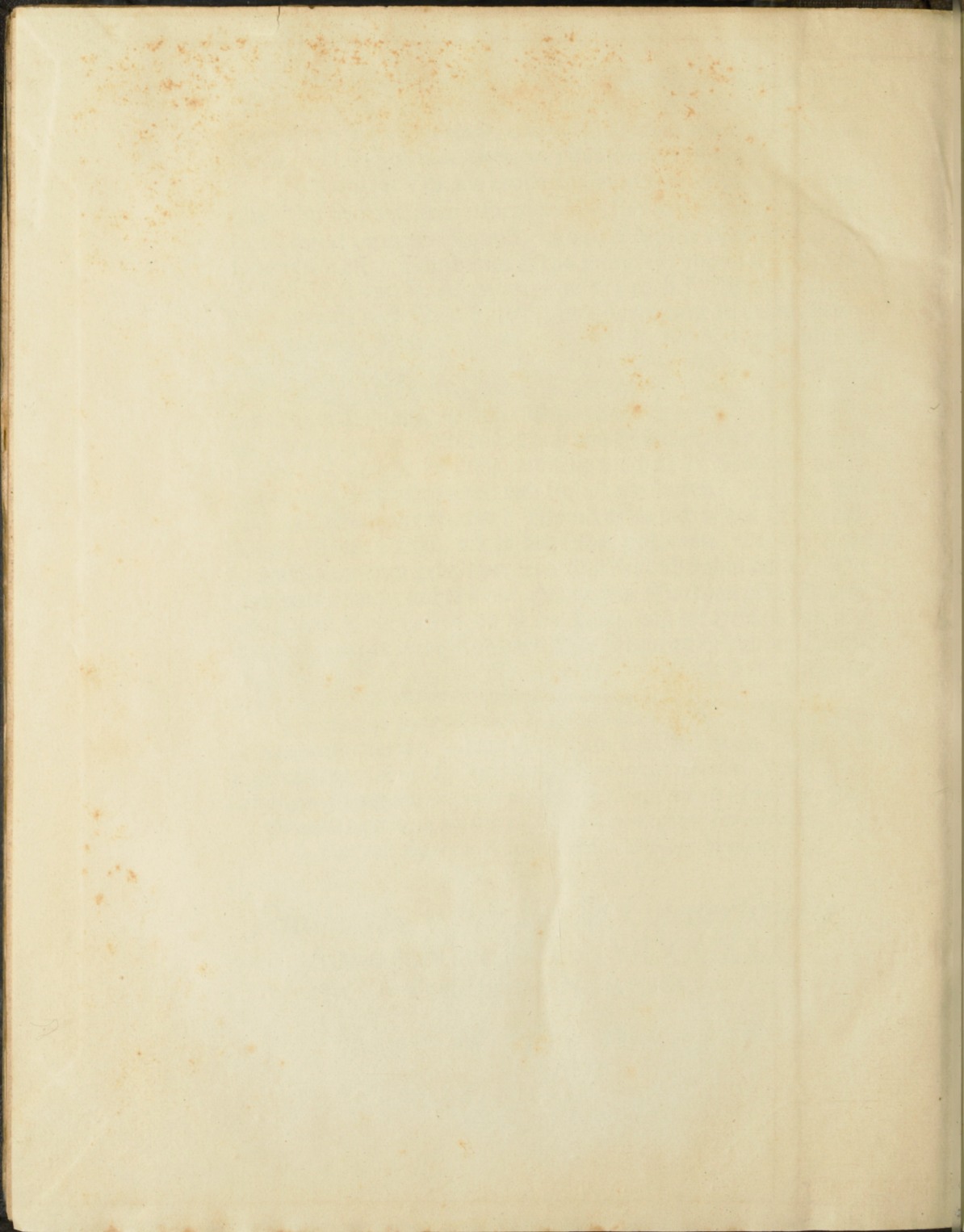
B

riæ

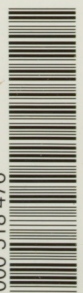
riæ remanet aut superest, nec illa quidpiam eorum sibi met arrogat ipsa. Nefas itaque nobis sit, passionibus Filii Matris assuere compassionem. Illis ergo confidamus solis, certi, per easdem ipsum à potestate peccati, mortis, Diaboli ac inferni nos redemisse, ex adverso verò gratiam DEI, remissionem peccatorum, adoptionem & hæreditatem salutis æternæ nobis promeritum esse. Id quod nulla ulla præstare creatura potest. Sit itaque nobis maneatque Christus patiens, citra compassionem Matris suæ Mariæ, unicus Salvator noster. At hoc etiam agamus, CIVES OPTIMI! ut ne bonorum passionibus ejus, quas nostrum loco pertulit, nobis acquisite, incapaces nos peccando efficiamus ipsi. Quoniam per hoc Quadragesimale tempus historiam earum proponit & memoriam publicè repetit Ecclesia, in istis perpetuò meditationes occupentur nostræ, & pro illis gratias agentes, vestigiis ipsius, monente Petro, 1. Ep. II. 21. 22. insistere studeamus. Nolumus imitari Papistas in eorummet superstitionibus, quicquid de compassionibus Mariæ effutiant, siue pervaserint coetus hominibus cæcis. Sed nec eos in hoc imitemini, quando per instans Quadragesimale tempus Jejunium simulantes ac obtendentes, Bachanalia ante vivunt, quam illud ingrediantur, carni & voluptatibus mundanis indulgendo, quasi carnibus & earum esui nunc ad tempus, Vale! dicturi, unde notissima nomina: Das Carneval, Carnevals-Lust, ortum traxere. Ne, quæso Vos, in hoc, ad quod tempus & consuetudinis inveteratæ perversitas invitare videntur, eorum sitis imitatores. Neque jejunia eorum Vos imitari velim. Quis enim perversus, quisque DEO placens jejunandi sit modus, ab eomet ipso potius per Esaiam Cap. LIIX. 2. - - 12. edoceamini. In eo igitur, procul facessere jussis falso jactatis superstitionis jejunii, noster cultus consistat, ut, evitatis peccatis & quicquid peccaminosi secum speciem fert, Christum patientem, & per passionem suam Salvatorem nostrum, semper nobis ob oculos ponamus, quantum Spiritus S. gratia in nobis operabitur, vestigia ipsius, ut exemplum nobis reliquit, insequuturi. Id quod in nobis omnibus efficiat per Spiritum suum, qui passus est pro nobis, precor toto pectore voveoque.

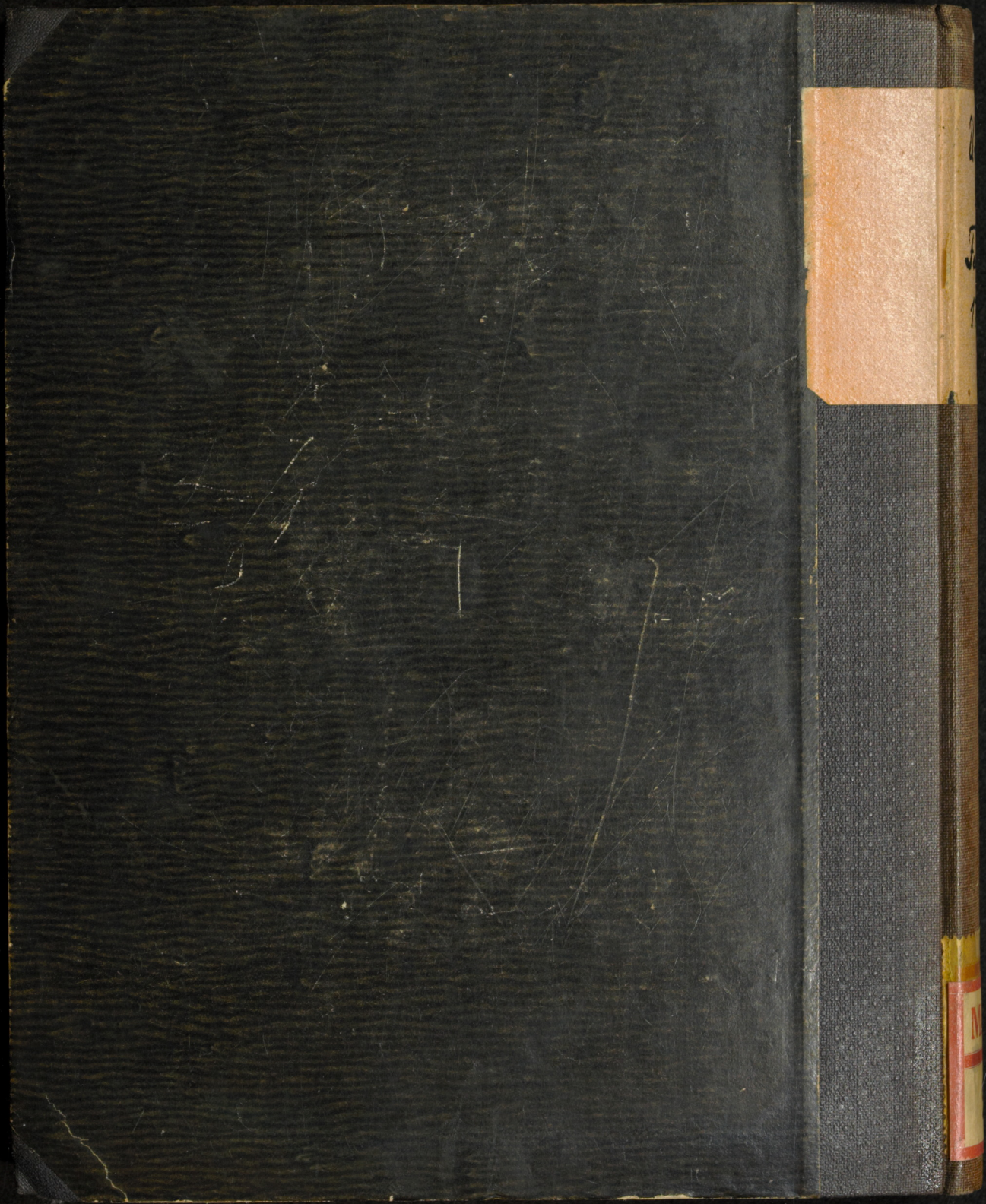
P. P. sub Sigillo Academ.
 Domin. Quinquagesima d. 27. Februarii
 Anno R. S. MDCCXXIX.

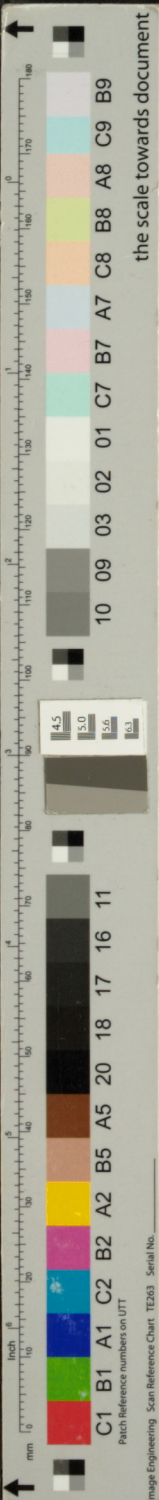

LBMV Schwerin 33
000 518 476

the scale towards document

oris,

um
Eum,

agas,

ti,

lere,

stare,

*Virgo virginum præclara,
Mibi jam non sis amara,
Fac me tecum plangere.*

*Fac ut portem Christi mortem,
Passionis ejus sortem,
Et plagas recolor.*

*Fac me plagis vulnerari,
Cruce hac inebriari,
Ob amorem Filii.*

*Inflammatum & accensus,
Per te, Virgo, sum defensum
In die judicii.*

*Fac me cruce custodiri,
Morte Christi præmuniri,
Consoveri gratia.*

*Quando corpus morietur,
Fac ut anima donetur
Paradisi gloria.*

n hunc, non ex allegatis *Horis Compassionis*, sed
inis reformato, & Pii V. Pont. Max. jussu edito, Ant-
qv. Sed quæ hæc reformatio aut emendatio,
llione suâ nobis promeritus est, Mariæ compas-
e, quod Spiritus S. in cordibus hominum ope-
e vindicat? quæ, quod unius solius gratuita
n, mæram hominis benignitati acceptum refert?
competit, is namque fons est amoris, i. *Joh. IV.*
imponit? quæque hujus farinæ in eodem con-
dominandum animo Christiano superstitionem!
DEO non dat, sed mulieri, cujus ceteroquin,
e novimus, Prærogativis atque laudibus nul-
scribere audet. Neque satis hoc impiæ pietatis
audaciæ, reclamante licet universa Scripturâ
Redemtricem respicere, ceu Adjutricem & Auxi-
ocare homines jubent. Quodque compassionem
damentum substernant, condocere possunt hæc
formulæ:

*Maria lacrymas, Pater pietatis,
is veram gloriam confer cum beatis;*

Pater pietatis!

*ius despectus in cruce, pallidus in morte, miseriâ suæ
vulneravit, ut & ipsa tota pateretur cum Filio;*

A 3

Presta